

telsen særlig skulde uddeles gennem Krigsministeriet, og at Krigsministeriet særlig skulde komme Skytteforeningerne i Møde. Jeg kan forsitte, at Krigsministeriet har vist en ganske overordentlig stor Smødekommene over for Skytteforeningerne, og det ikke alene over for Kjøbenhavns Skytteforening — herom vil man naturligvis øjeblikkelig sige, at det var, fordi den drev Fæstningsrummel — men ogsaa over for de almindelige Landsforeninger. Der foreligger Kendsgerninger, som tyde paa, at Krigsministeriet omfatter dem alle med stor Velvilje, og ogsaa virkelig støtter dem med megen Glæde, for saa vidt det er Ministeriet muligt. Hvad de 27,000 Kr. angaar, dette stærke Argument, som den ærede Ordfører vilde fremsføre for, at der i Virkeligheden ikke trænges til Penge til Skytteforeninger, eftersom man ikke havde brugt Bevillingen op men ladet 7,000 Kr. tilbage, da er det jo allerede oplyst af den ærede Minister, paa hvilken Maade de 7,000 Kr. af Bevillingen ere anvendte, og at det beror paa en Fæsttagelse, naar det menes, at de ikke ere blevne benyttede. Det skyldes en lille Misforstaaelse fra den ærede Ordførers Side, idet han ikke har været vidende om, at det, man finder i Overbestyrelsens Indberetning, er kun, hvad der er anvendt til de Foreninger, som findes inden for Overbestyrelsens Omraade, der findes ikke noget om de Foreninger, der stod uden for Overbestyrelsen, og naar man skal tale om Skytteforeningerne, saa skulde man jo dog egentlig vide, at de ikke vare samlede alle sammen i Aaret 1892, men at dette først er sket i 1893. Denne Fæsttagelse er et Faktum, som det er værd at lægge Mærke til, et Faktum, som man maa haabe kunde bidrage til, at Spørgsmaalet kan blive taget op igen til 3dje Behandling, idet det jo er konstateret, at man til Dels har fældet sin Dom paa forfærdige Præmisseser og ikke har været kendt med Forholdene. Jeg bebrejder ingen noget som helst i den Retning; den ærede Ordfører har saa uhyre mange Ting at skulle sætte sig ind i og har altsaa derfor ganske naturlig ikke nøje kunnet sætte sig ind i denne Sag. Skyttesagen har været saa ubelidig, at den ikke har haft nogen Repræsentant i Finansudvalget, derved er man kommen til at gøre den Urret, men det kan jo maaſte komme til at gaa om igen. Det forekommer mig, at det vilde være næsten alt for komisk, hvis en Bevilling, som skyldes Flerpartens Initiativ, som ikke er fremkommet fra Regeringen og ikke fra Højres Side, men netop var fremkommet som Følge af et af Flerparten gennem adskillige Aar forsat Arbejde for

at faa Regeringen til at bøje sig og foreslaa en forhøjet Bevilling til Skytteforeningerne, hvis en saadan Bevilling skulde forkastes nu. Jeg finder det næsten morsomt, naar Flerparten nu, efter at Regeringen er kommen og har foreslaaet en Forhøjelse, saa siger: nej, nu ville vi ikke! Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) viste Skytteforeningen i Kjøbenhavn den Opmærksomhed at skænke den en længere Omtale. Jeg maa sige, jeg undrede mig lidt over, at den ærede Formand tillod den Omtale, i alt Fald med den Bidtøftighed. Det drejer sig jo om et Referat fra en Avis, noget, som den ærede Formand ellers ret jævnligen paataaler, og det var jo i det hele taget Ting, som ere foregaaede uden for Tinget, og Sager, som jeg i alt Fald tror, at mine Udtalelser ikke gav Anledning til at drage frem. Da det imidlertid er sket, skal jeg ganske kort — jeg tror ærlig talt ikke, at den Sag er saa mange Ord værd — ophjse det ærede Medlem, som erklærede at være nysgærrig, lidt om, hvad der virkelig er foregaaet. Jeg maa først gøre opmærksom paa, hvad der virkelig er foregaaet der. Jeg maa for det første gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg ved ikke, om det skulde være en Vittighed, eller om det virkelig skulde have en dybere Betydning, naar han sagde, at naar vi have Skyttetidende til at referere fra Skyttefester, ere vi visse paa, at Referatet er rigtigt. Det ærede Medlem ved vist ikke, at Skyttetidende er et Organ, der har et Valgsprog som „Folket i Baaben, til Ret bliver Magt“ eller „Magt bliver Ret“, jeg ved ikke rigtig, hvorledes det lyder, men det er det bekendte Valgsprog, som adskillige Gange kom frem i de rigtig kraftige Aar, og denne Skyttetidende er ikke en Gang Organ for Overbestyrelsen, endstige for Kjøbenhavns Skytteforening. Hvis det ærede Medlem vil kritiseres Kjøbenhavns Skytteforening, maa han holde sig til lidt mere officielle Kilder, navnlig til „Berlingske Tidende“, der vistnok haade fra Højres og Venstres Side opfattes som et Organ, hvis Referater man er forpligtet og nødt til at følge og søge Kættelser i, hvis det Referat, der gives, anses for at være urigtigt. Hele Basis er for saa vidt urigtig. Jeg kan ikke paatage mig noget som helst Ansvar for Referater i Skyttetidende og kan slet ikke garantere for, at det har været rigtigt, men efter den Prøve paa det, som det ærede Medlem gav os, tror jeg nok at turde sige, at det har været overmaade ensidigt. At der f. Eks. skal have været flere til Stede ved Fællesspisningen end ved Skydningen,